

[Sigsgaard.]

sig om, var en effektivisering af ligningen, vanskeliggør man den og letter vilkårene for dem, der har lyst til at unddrage sig beskatningen.

Vi kan ikke medvirke.

Kai Moltke: Jeg skal også i korte træk tilslutte mig den kritik, som blev øvet først af den socialdemokratiske ordfører og dernæst af andre talere. Jeg tror ikke, det, man trænger til med hensyn til det, man tidligere kaldte kapitalvindingsskat, er nogen afvikling; jeg tror tværtimod, at det, vi har brug for, er en skærpelse for de arbejdsfri indtægter.

Nu skal jeg ikke her stå og gentage det, som allerede er sagt, og som jeg finder rimeligt, men jeg kunne have lyst til at gøre opmærksom på, at det, som jeg i og for sig kunne ønske mig ved denne lejlighed, var, at man havde fået et lidt mere elastisk begreb end netop disse 1.400 m², for det er jo ikke ligegyldigt, om der på en sådan grund på 1.400 m² ligger et, lad os sige gammelt, beskedent hus, eller om der ligger noget i retning af et palads med en stor udsigt. Lidt kvalitetsbegreb burde vel her være bragt ind i lovgivningen.

Og lad mig så endelig som beboer i en af omegnskommunerne ikke være blind for, at en af måderne til at komme ud af denne form for særbeskatning jo i virkeligheden er, at man i en række tilfælde, før hovedparcellen sælges eller tænkes solgt, foretager en vis udstykning i de såkaldte koteletgrunde, som bringer arealet ned under 1.400 m²-grænsen og dermed gør denne lovgivning, hvis virkninger i forvejen er beskedne, helt illusorisk derved, at man på forhånd garderer sig, før hovedparcellen bliver solgt.

Ud fra disse betragtninger skal jeg tilslutte mig dem, som har gjort indvendinger mod forslaget, og skal med interesse imøde-se, til hvilket resultat udvalget kommer.

Finansministeren (Poul Møller): Jeg vil gerne takke ærede ordførere, som har lovet at behandle og velvilligt at behandle lovforslaget.

Jeg vil sige til hr. Egon Jensen, at når man hørte hans tale og også nogle andre ordføreres, skulle man tro, at det her drejede sig om landets borgeres almindelige er-

hvervsindtægter, pyromani og at være ekspropriater, og det er vel langt fra tilfældet. Jeg synes, man har prøvet at beskyde lovforslaget her som gråspurve med kanoner. Selv om hr. Egon Jensen selv sagde, at der var et lille pip til sidst hos ham, så synes jeg ikke, at det stod i rimeligt forhold til forslaget karakter. Det er et praktisk forslag til ændring af en bestående lovgivning, et forslag, som man har anset for at være bedre og lettere anvendeligt end den uhyre indviklede ordning, som blev institueret i 1965. Jeg beder tingets medlemmer om, hvis de kan have interesse i at se, hvor indviklet man kan gøre en lov, at læse i bemærkningerne til dette lovforslag § 7 B og § 7 C, som de ser ud efter gældende lov; det er optrykt her, så man kan sammenligne. Man vil se, at § 7 B og § 7 C i alt fylder 4 spalter; 4 spalter bare for at man kan finde ud af, hvordan man skal kunne administrere de undtagelsesbestemmelser, som man indførte for nogle år siden.

Man indførte jo dengang undtagelser fra princippet om særlig indkomstskat, og disse undtagelser udstyrede man så med undtagelser fra undtagelserne, nemlig i de tilfælde, hvor man ikke anvendte ekspropriations- eller brandforsikringserstatning til genanskaffelse eller til køb af erstatningsejendom. Derved bliver en lovgivning uhyre indviklet også for skattemyndighederne. Man må jo ikke glemme, at det er meget svært for skattemyndighederne at se; om en erstatningssum er anvendt på en sådan måde, at man er fritaget for at betale indkomstskat, særlig indkomstskat, af erstatningssummen. Man kan først konstatere en årrække senere, om huset er opført, om et nyt hus er anskaffet, er købt osv. Derfor synes jeg ærlig talt, at man snarere skulle se praktisk på denne ting. Det er jo da heller ikke sådan, at man eksproprierer alle ejendomme eller brænder dem af; det er dog kun en undtagelse inden for et almindeligt princip om særlig indkomstskat, som jo nu har vundet hævding i vor lovgivning.

Spørgsmålet om ekspropriation vil jeg gerne gøre en enkelt bemærkning om. Man vil jo gerne skildre det på den måde, at nu kan man altså få store ekspropriationserstatninger uden at skulle betale særlig indkomstskat. Men er det nu ikke at stille det lidt kunstigt op, for man får jo ikke større eks-